

נדאי לעבוד עם ריגור פישמן

בשיחות הטלפון הארוכות שהיו לי עם אליעזר פישמן ועם יוסי ריגר, הודתי העלתי טענה, כאילו הם נותנים "טיפים" לחברים ואלה עושים חיים. מתברר שטעיתי. לא משום שהם הכחישו את זה בכל תיקף, אלא שהם הרבה יותר מתחכמים. ולא עושים טובות קטנות למכרים, או סתם חברים. מה פיתאום? לפני שאגע בעניין עצמו, אני חייב תשובה לכמה חברים. שהיתה להם החוצפה לומר לי, שלאחר ההקדמה על איך השגתי את השניים בטלפון, ציפו ליותר. ובכן, אני לא משמיץ להכעיס, או משתן כזה. איש לא יקח מהשניים את ההצלחה שהיתה להם, יש להם וקרוב לוודאי תהיה להם גם בעתיד. אבל מה, כמה הערות מותר להעיר!

מה שקרוי קבוצת ריגר-פישמן מרכוזת, בין היתר, את הכסף הפנוי של קרנות השומר הצעיר, הקיבוץ הארצי ועוד כמה מוסדות, שמגלים עשרות ומאות שקלים. אתם בוודאי יודעים שאין דבר מצליח כמו המצלחה. הם הצליחו. כיו לשכנע גם את הסקנים שבין מנהלי המוסדות הכספיים, שאכן הם מצליחים. פותחה על ידם שיטה פשוטה, שהרי כדברי

אליעזר פישמן, כל הדברים המצליחים הם פשוטים. עד שמגיעים אליהם. לא חשוב איך, אתה פוגש מזכיר של מוסד החולש על הרבה כסף. כמובן, ליוסי ריגר, הוא שבדרך-כלל פוגש בהם. הוא אומר למזכיר: תיכנס ל"הסנה". אחרי שלושה ימים, או אולי שבוע, הוא פוגש במזכיר שוב ואומר לו: תצא מה"הסנה". ועכשיו תשאנו מה קרה בין הכניסה לציאה. רווח קל של כמה מיליוני שקלים. הנה בזה כוחו של יוסי ריגר.

הוא שאמרנו — כדאי לעבוד עם יוסי ריגר. אגב, שני מזכירים כאלה אני מכיר אישית. שניהם מלאי הערכה לריגר וגם לפישמן. עוד משהו: בשבוע שעבר פגשתי את אחד מיקירי הבורסה, שאמר לי: היכולת של רונית לתת כסול מקרנות-מתמחות-מניות נגמרה. אמרתי לו שאני שם את מיבטחי ברונית ואם זו לא אחפש לי אפשרות להשקיע בקרן החדשה ענת. נו טוב, זו לא חוכמה, אמר לי. הוא טועה. השבוע ביקשתי לקנות בקרן החדשה, אמרו לי אין. תבל.

הבורסה

חגיגה על אש קטנה

אמרתי שתהיה בורסה טובה. ואומנם, יש חגיגה על אש קטנה ובטוחה. שוב התי בדו כל רואי-השחורות. אני נמנע מלתת עצות ספציפיות. כמה רמזים. בכל זאת מותר, אני עדיין מציע לכם לקחת טרמפ על המניות המזוהות עם קבוצת ריגר-פישמן. מתברר, שמה שטוב עבורם, טוב לבורסה וגם להיפך.

בינתיים, ער להודעה חדשה, מניות כמו פייבי מריב, אתא, הפנה, קרור, אריה, ספנות, ואפילו ישפרה, הן פוסים טובים, בתנאי שיוודים מהם בזמן.

יודעידבר אומרים לי, שבבורסה מתחלל עכשיו ראשיתו של תהליך בריא, מעבר מן המניות החופשיות לחצי-כבדות וכבדות. גדל מיספר המשקיעים שמוכנים להשקיע בטוח ארוך ולחכות יותר מיר מיים שלושה עד למימוש. בינתיים, עד שתהליך זה יבוא, או יגיע למלוא עוצמתו, אפשר לקחת טרמפ על הנפקות החדשות. זה עדיין בגדר רווח בטוח. כמעט ללא סיכון. כשייגמר נחשול ההנפקות, צריך לחזור למצב. מי שרוצה שהבורסה תמשיך להיות בריאה ופחות מסוכנת, יתחיל להשקיע יותר במניות נכסיות עם סחירות גבוהה, ולפי התיאוריה עם מכפיל נמוך. שמעתי שמונה-עשרה טעמים מדוע תמשיך הבורסה להיות טובה. אחת המקוריות ביותר היתה: באינפלציה של 130 אחוז בשיעור שנתי, חייבת להיות בורסה טובה. גם האוצר נהנה ממנה.

ויש עוד תופעה הראויה לציון. כולם, כל המקורבים לבורסה טוענים, שבשבועות האחרונים גדלה הפעילות של הקרנות, והן מתחילות, או אולי ממשיכות במרוץ על הבכורה, לקראת סוף השנה. מי שיודע ורצוי שידע, איוה הן המניות של הקרנות, יוכל לעשות אחת מן השתיים: לקחת עליהן טרמפ, או אולי מטב להצטרף ל-קרן של מניות עד סוף השנה מובטחת. תשואה נאה בקרנות המתמחות במניות. המרוץ בעיצומו, יש עדיין סוסים פנויים. ולסיכום, מה שמציע אחד הבנקים לל-קוחותיו: למכור מניות שמחיריהן מופרזים ואינן עונות על קריטריונים כלכליים מקובלים. ולהשקיע בכאלה שעונות על קריטריונים כלכליים מקובלים. ואם אתה לא יודע בדיוק למה הכוונה, תמיד כדאי להשקיע בקרנות הנאמנות של הבנק. אלא מה?

עיתוני הערב: כמה הם מדפיסים

גם אם נעמה ליד מכונת-ההדפסה בעת הדפסת העיתונים, לא נחכים. קודם-כל, לא ירשו לנו, ושנית, יש שם התקנים, שאינם מאפשרים לדעת כמה גיליונות הודפסו. גם אם נדע כמה הודפסו, לא נדע כמה הופצו ונמכרו, או בלשון המה פיצים, כמה החזרות היו — כל אלה נשמרים בסוד.

אולם, יש דבר אחד שאותו קשה לש-מור בסוד: כמות הגייר שאותה צורך כל עיתון.

מאחר שמיפעלי הגייר בחדרה מספקים רק כרבע מכלל צריכת הגייר הדרוש ל-עיתונים, ואין להם גם עניין להגדיל את חלקם בסוג גייר זה, שבו משתמשים העי-תונים, הרי רובו של הגייר מיובא מחו-ל. אחד הספקים הגדולים של גייר עיתון היא החברה השוודית סטורה. המספקת גייר

המאבק על הבכורה בעיתונות הישר-אלית נמשך. אחד מקני-המידה במאבק זה הוא, כמובן, התפוצה. מיספר התפוצה של שני עיתוני הערב, ידועות אחוזות ר מעריב, הם הסוד השמור ביותר במדינה.

מחשב מקלט משרד לבורסה

ההמצאה האחרונה של שוק ההון, לא צריך להתקשר בטלפון לברוקר, או ל-שדור האוטומטי של תוצאות המיסחר. מיתקן ידני, שחלקו מחשב וחלקו השני מקלט משרד, פותח בארצות-הברית לשי-מוש של משקיעים חסרי-סבלנות וסק-רנים. וסתם משקיעים.

המיתקן (ראה צילום) קולט את שידורי הבורסה על מהלך המיסחר וכל הודעה מטעמה. למכשיר זיכרון פנימי הוא ניתן

המחשב הבורסאי במה כדאי להשקיע

„סביון” - רווח של 323%

אני יודע, שאחרי קריאת קטע זה, לא יהיו לי יותר חברים, אם היו, בקרנות של בטוחה. כמה מראשי הקרנות טוענים, גם באוני, שאין לי אהדה יתרה לבטוחה — הלא היא הברוקר של חברת כלל. כמה מהחברים הטובים ביותר שלי, ויש לי כאלה, מחזיקים את כספם בקרנות של בטוחה, ליהר דיוק בקרן סביון, שהיא קרן מצליחה מאוד וסגורה מאוד. קשה, קשה מאוד, אם בכלל, לקנות יחידות בקרן זו. פשוט, אף אחד לא מוכר. ומי ימכור מי-כה זה שנתון תשואה של 323 אחוזים בתשעה וחצי חודשים — מאז תחילת הש-נה, יסלחו לי יצחק שרם ווינטון, אך אי-אפשר היה יותר להתאפק. אני חייב להגיד את שיבחים מעל דפי העיתון.

עכשיו אני רוצה לעבור לנושא אחר, עדיין במיסגרת הקרנות, ולהעלות בעיה תיאורטית לפני מסיימי הקורס הגבוה ל-יועצים לניירות-ערך. נניח שיש לך, או ליתר דיוק, אתה מנהל ארבע קרנות: אחת סגורה של החברה, ושלוש פתוחות לכל עם ישראל. כולן מתמחות במניות. מט עמים מובנים אתה רוצה להגיע לתשואה גבוהה בקרן הסגורה, גבוהה מאוד: גם ביתר אתה רוצה להגיע לתשואה, נניח נאה, ולמה לא? מה תעשה?

קונים מניות „צפות” עם סרטני ציאה, לכל הקרנות. קונים למד זלפעמים יותר מהר. השערים נמו-כן עולים. כשהגיעו רומה מסויי-מת, גבוהה, כמובן, מוכרת הקרן הסגורה, לקרנות הפתוחות, את הפחורה. הקרנות הפתוחות חש-רות לירידות, הקרן הסגורה כבר לא. התוצאה: הקרן הסגורה מני-בת תשואה כפולה משך הקרנות הפתוחות.

שימו לב, כל הקרנות מנהלות על-ידי אותו מנהל. ההבדל הוא, שיש קרן המנר-הלת טוב יותר.

למעריב, ועימה יש לעיתון חחים ארזי-טוח לרכישת נייר, וככל שהם גדולים יותר וארוכים יותר, המחירים הם נוחים יותר. כדי להגיע לתזמנת נייר לתקופות ארוכות, צריך גם להכין תחזית צריכה, כדי לא לייבא הרבה מעבר לדרוש ר-שירש בעתיד. גם לידועות אחרונות חווים ארוכי-טוח עם ספקייניר סקנדינבים ר-אחרים, גם שם נחתמו חווים ארוכי-טוח להספקת נייר.

בקיצור, מתברר שהזמנת הגייר של מעריב הן קטנות בהרבה משל ידועות אחר-וונות. מתברר עוד, ששיעור ההחזרים של עיתונים שלא נמכרו זהה פחות או יותר, על-פי המיקום הגיאוגרפי, בשני עיתוני הערב.

ולכסוף מתברר ש„מעריב” מד-פוס ביום שישי 215 אלף עותקים, ואילו „ידועות אחרונות” מדפי-ס 250 אלף עותקים. ככל הנראה „ידועות” מוכר יותר מה„מעריב”.

שני העיתונים קרובים למיצוי פוטנציאל הקוראים עיתונות בעברית. עכשיו נטושה המערכת על הגדלת חלק העוגה. ועל כך בפעם הבאה.

לא תמיד צריך לשלם קנס

ראשי-התיבות פת"ם הם, אומנם, קיצור של „פתי מאמין”. אבל במקרה שלנו שר-נה המצב. פת"ם הם ראשי התיבות של „פיקדון תושב מקומי”. בקיצור, פיקדון במטבע-חוץ של תושב ישראלי. עד לפני חודשיים אפשר היה להחזיק חשבון כזה בבנק לתקופה מינימלית של שלושה חר-דשים ולהנות מריבית, שעליה היה צריך לשלם מס-הכנסה. אם נזקקת לכסף בד-חיפות, היית מבקש מהבנק להמיר לך את הפת"ם לשקלים ואז, כמובן, היית מפסיד את הריבית. ניהא, לפני חודשיים החליט בנק ישראל שמי שובר פיקדון בטרם מועד הפירעון, יחוייב בקנס. ניהא.

הבנקים נוהגים להודיע לבעלי חשב-נות פת"ם, לפני מועד הפירעון, בתום של-שה חודשים, כי הפיקדון יהיה בר פיר-עון בתאריך כלשהו. ניהא, אבל יש כמה בנקים שנהגים להודיע לבעלי חשבונות פת"ם, כי פיקדון נוסף נפרע/יפרע ב-תאריך... ויתחדש לתקופה זהה נוספת, אלא אם תודיעו אחרת. הצרה שהתאריך הוא על-פירוב שבועיים או יותר לפני קבלת ההודעה. ואין לכם ברירה, אלא להשאיר את הכסף לשלושה חודשים נוספים, או בשעת צרה, „לשבור” את הפיקדון, לא לקבל ריבית, כן לקבל קנס המגיע עד ל-3.2% מערך הפיקדון כולו.

שתי עצות: אחת — לרשום את התאריך שבו הגיעה ההודעה עם המעמפה, שתיים — אתם זכאים לתקופת-חסד של עשרה ימים מד-מועד הפירעון, אם צריך, נצלו אותה. אל תזוותרו; גם הבנקים מקבלים תקופת-חסד מבנק ישר-אלי. חוק מזה, גם שיעור הקנס תלוי בתקופה שבה הוחזק הפיק-דן. דאגו שהקנס יתאים לתקופה, אם בכלל.

ביטוח צמוד לחיות-בית

מי שטוען שאין חדש בארץ, טועה ומס-עה. יש חדש. הגה הנימיק האחרון, חדר-קא בתחום סולדי כמו ביטוח, לאחרונה, צולעים עיסקי הביטוח בארץ. כדי לעורר ולגוץ קצת את העיסוק בביטוח, מציעה סוכנות-הביטוח זמיר לבטח את התוכי, אם יש לך כזה. או את החתול הסיאמי, אם יש לך כזה. התנאי הצנוע לביטוח חיות-בית אלה הוא, שאתה צריך גם לבטח את הדירה שלך, אם יש לך כזה, בצמוד לביטוח החיות. הגה כי כן, מי שאין לו דירה משלו, אל יחזיק בחיות-בית אקור-טיות.

כמו בכל פוליסה של ביטוח, יש גם בזה כמה תנאים. למשל: אם תוכים, או רק כאלה שמדברים, ורק מסוג ג'קו ואמונה, אם חתולים, או רק המיוחסים, כמו חתול פרסי, סיאמי או חתול מסוג אנגורה וחד תנאי: שמה, כן שמה, ותאורה של החיה חייב להרשם בפוליסה, לפחות 30 יום לפני המוות; ובכל מקרה של מוות על המבר-טח להמציא אישור של רופא וטרינר. המבטחים מתחייבים לשלם במיקרה של מות המבוטח/ת את סכום הביטוח צמוד לדולר, או להמציא למבוטח חיה אחרת מאותו סוג שבוטח.

כשורה נוספת: בקרוב יורחב הביטוח לכלבים וקופים.